

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

18 mai 2016

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte
judecători

mun. Chișinău

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de petiționarul *Budjeti Vasile Ivan*, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015,

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 10.08.2015 – 14.10.2015.

Instanța de recurs: 02.11.2015 – 10.12.2015.

CONSTATĂ:

1. La 10 august 2015, la Judecătoria Cahul a parvenit plîngerea petiționarului Budjeti Vasile în baza art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanței de clasare a cauzei penale nr. 2011150086, emisă de procurorul Bojenco Nicolae la 31 iulie 2012 și ordonanța procurorului raionului al Procuraturii Cahul, Turculeț Leonid din 29 iulie 2014, prin care a fost respinsă ca inadmisibilă plîngerea înaintată de către Budjeti Vasile privind clasarea cauzei penale nr. 2011150086, emisă de procurorul Bojenco Nicolae la 31 iulie 2012.

2. Prin încheierea Judecătoriei Cahul din 14 octombrie 2015, plîngerea depusă de către Budjeti Vasile în baza art. 313 Cod de procedură penală, a fost respinsă, din motiv că a fost depusă peste termen.

3. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, petiționarul Budjeti Vasile a atacat-o cu recurs, prin care a solicitat casarea acesteia, din motiv că instanța de judecată nu a dat o apreciere probelor invocate de către acesta.

Așadar, recurentul a mai indicat că eronat a fost înțeles de către reprezentanții procuraturii, precum că a depus repetat cerere privind verificarea acțiunilor cet. Șeremet V., însă el de fapt și-a manifestat dezacordul său față de ordonanța procurorului din 31 iulie 2012.

Prin urmare, instanța de judecată eronat a ajuns la concluzia precum că petiționarul a omis termenul procedural de contestare prevăzut de legislația procesual penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015, recursul declarat a fost respins, ca fiind nefondat, iar încheierea contestată a fost menținută fără modificări.

5. Verificând materialele cauzei și analizând declarațiile participanților la proces, instanța de recurs a constatat faptul că petiționarul Budjeti Vasile a făcut cunoștință cu ordonanța de clasare a cauzei penale nr. 2011150086, din 31 iulie 2012 emisă de procurorul Bojenco Nicolae, la 25 iunie 2015 (f.d. 9, verso). Astfel la 25 iunie 2015 a început să curgă termenul de 15 zile pentru contestarea actului respectiv la procurorul ierarhic superior, însă ultimul l-a contestat la 29 iulie 2015, evident cu omiterea termenului de 15 zile, prevăzut de legislație. Mai mult ca atât, petiționarul nu a indicat nici un temei ce ar condiționa repunerea plîngerii în termenul legal de contestare.

Instanța de recurs nu a reținut argumentul petiționarului, precum că el a depus la 30 iunie 2015 plîngerea, prin care a solicitat anularea ordonanței procurorului din 31 iulie 2012, or, potrivit conținutului cererii (care de fapt nu a fost prezentată primei instanțe) Budjeti Vasile a solicitat să fie luate măsuri față de Șeremet Vasile, care i-a vîndut pămîntul în anul 2007. La 20 iulie 2015 Budjeti Vasile a primit răspuns la cererea nominalizată, fiindu-i explicat, că pe acuzațiile invocate există deja o hotărîre de încetare a urmăririi penale, care pînă în prezent nu a fost anulată. Și doar la 29 iulie 2015 Budjeti Vasile a înaintat o cerere procurorului ierarhic superior, prin care a indicat, că nu este de acord cu hotărîrea din 31 iulie 2012.

În conformitate cu art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, prima instanță corect a respins plîngerea petiționarului Budjeti Vasile ca fiind depusă peste termen, cu încălcare termenelor prevăzute la art. 313 Cod de procedură penală.

6. La 28 ianuarie 2016, petiționarul Budjeti Vasile a contestat-o cu recurs în anulare, prin care solicită rejudecarea cauzei și pronunțarea unei hotărîri echitabile și legale, motivînd că instanțele de judecată eronat au ajuns la concluzia că plîngerea sa înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, este depusă peste termen.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 452 alin. (1) Cod de procedură penală, Procurorul General și adjuncții lui, persoanele menționate în art. 401 alin. (1) pct. 2) și 3), și în numele acestora, apărătorul sau reprezentantul lor legal, pot declara la Curtea Supremă de Justiție recurs în anulare împotriva hotărîrilor judecătorești ***după epuizarea căilor ordinare de atac***.

În corespundere cu prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7) Cod de procedură penală cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă motivele recursului în anulare cu menționarea cazurilor prevăzute în art. 453 și cu argumentarea ilegalității hotărîrii atacate.

Prin trimitere la dispoziția art. 453 alin. (1) Cod de procedură penală, se menționează că hotărîrile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la ***judecarea cauzei***, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărîrea atacată, inclusiv cînd Curtea Europeană a Drepturilor Omului informează Guvernul Republicii Moldova despre depunerea cererii.

Prin urmare, instanța de recurs remarcă faptul că, dreptul de a declara recurs în anulare, poate fi exercitat numai în privința hotărârilor judecătorești prin care a fost judecată cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac, reglementate de Capitolul IV, Secțiunea I și Secțiunea II ale Codului de procedură penală – adică calea apelului și recursului ordinar.

În contextul celor expuse, Colegiul penal conchide că, în ordinea recursului în anulare, potrivit modificărilor din Codul de procedură penală din 27 octombrie 2012, poate fi atacată doar sentința, legalitatea căreia a fost verificată pe căile ordinare de atac – în apel și în recurs și a devenit irevocabilă.

Astfel, împotriva încheierilor judecătorești, prin care s-au soluționat alte chestiuni decât vinovăția persoanei, în speța dată plîngerea persoanei înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, acestea au numai un dublu grad de jurisdicție, prima instanță și de recurs, cale de atac, prevăzută de lege prin dispoziții imperative, de la care nu se permite nici o derogare.

Prin urmare, raportînd prevederile legale menționate supra la cauza dată, instanța de recurs constată că recurentul contestă decizia instanței de recurs prin care s-a soluționat plîngerea sa înaintată în baza art. 313 Cod de procedură penală, iar o atare hotărîre irevocabilă nu este susceptibilă de a fi atacată în ordinea recursului în anulare, deoarece nu cade sub incidența categoriilor de hotărîri irevocabile prevăzute la alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, ce pot fi contestate cu recurs în anulare la Curtea Supremă de Justiție.

Așadar, avînd ca reper prevederile art. 455 alin. (2) pct. 7), art. 453 Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, întrucît acestea nu corespund cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

8. În temeiul art. 456, 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de petiționarul *Budjeti Vasile Ivan*, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 10 decembrie 2015, deoarece nu corespunde cerințelor de formă și conținut prevăzute la art. 455 Cod de procedură penală.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la 17 iunie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru